

Дудчанське загальноосвітнє об'єднання «дитячий садок – школа I –III ступенів – позашкільний заклад»
Дудчанської сільської ради
Нововоронцовського району
Херсонської області

Конкурс «ПЕРЛИНА НАТХНЕННЯ»

**Родинне свято
«ІЗ РОДИНИ ЙДЕ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ
(для учнів 5 класу)**

Учитель Дудчанського ЗОСШП:
Іванів Олена Ярославівна

Дудчани 2019

Мета: вчити шанувати своїх батьків, членів родини, однокласників, пізнавати чуття єдності у сім'ї, формувати бажання продовжувати добрі справи свого роду, робити висновки, що Україна – це єдність усіх родин.

Оформлення: на дошці плакат із назвою свята «Із родини йде життя людини», вишиті рушники, коровай, кольорові кульки, світлини учнів класу, ваза з кетягами калини.

Обладнання: комп'ютер, колонки.

Хід свята

Учитель. Доброго дня, шановні гості! Дуже рада бачити Вас на родинному святі «Із родини йде життя людини». В Україні говорять: «Без сім'ї немає щастя на землі». Саме в сім'ї дитина робить свої перші кроки, звідси вона виходить у широкий світ, навчається любові і добра, тут вчиться шанувати свій рід. Кожна родина – це маленький світ, маленька країна. У ній панують свої закони, звичаї, традиції. Дуже хочеться, щоб у кожному сім'ю увійшли мир і спокій, злагода та любов. Тому сьогодні ми зібралися разом великою дружньою сім'єю, щоб відсвяткувати свято родини і, звичайно, сказати один одному найкращі слова.

Ведуча 1. Сім'я, родина, рід –
Які слова святі.

Вони потрібні кожному в житті.

Ведуча 2. Якщо зміцніє хоч одна родина –
Міцніша стане наша Україна.

1-а дитина. Доброго ранку! Доброї днини!

Ми вас чекали на наші гостини.

Щоб вшанувати тат і матусь,

Сестричок, братів, дідусів і матусь.

2-а дитина. Гостей дорогих

Ми вітаємо щиро

Стрічаємо з хлібом

Любов'ю і миром.

3-а дитина. Хліб підносим Вам і сіль

На біленькім рушничкові.

До землі аж б'єм уклін.

Щоб завжди були здорові.

(Дівчинка та хлопчик виносять коровай на вишитому рушнику)

Ведуча 1. Ще з давніх-давен із хлібом-сіллю зустрічали дорогих гостей.
Усім, хто приходив із чистими помислами, підносили цю давню словянську святиню.

Ведуча 2. Прийняти рушник, поцілувати хліб – символізувало злагоду, пошану до тих, хто їх подавав.

Учитель. Тож, шановні гості! Вітаємо Вас на родинному святі.

4-а дитина. Батьки і діти! Діти і батьки!

Нерозділимо і одвічне коло.

Ми засіваємо житейське поле,

І не на день минуций – на віки!

5-а дитина. Кохані наші, чарівні,
Найкращі, найрідніші,
Ми заспіваєм Вам пісні
І прочитаєм вірші.

Ведуча 1. Мати і батько – найрідніші, найближчі кожному з нас. Вони нам дарують життя. Вони вчать нас житейських мудрощів, оживляють наш розум, вкладають у наші уста добрі слова.

Ведуча 2. І перше слово, що вимовляє дитина – це слово «мама»

6-а дитина. Є немало мам у світі,
Мами добрі, мами світлі.
Та одна є наймиліша.

Хто така? Скажу я вам -
Рідна матінка моя.

7-а дитина. Мов те сонечко у небі,
В лузі – квітка красна,
Так матуся в нашій хаті,
Добра вся та ясна.

8-а дитина. Спасибі, рідні й любі мами,
Що ви сьогодні тут із нами.
До вас перше слово.

Матусі, будьте здорові!

9-а дитина. Найдорожче в світі слово
Так звучить у рідній мові:

Мати, матінка, матуся.

Мама, мамочка, матуся.

Діти виконують пісню «Мама»

Ведуча 1. Слід згадати та віддати шану, як у народі кажуть, голові сім'ї – батьку. Справді, батько – господар у домі.

Ведуча 2. Роль батька в сім'ї неоціненна. Він суворий і вимогливий. Його любов до дітей стримана і врівноважена. Любі татусі, Вас сьогодні вітають ваші вдячні діти!

10-а дитина. Батьку любий, тату милий.

Нинішньої днини

Ти від нас прийми щиренький

Дар на ці гостини.

1-а дитина. Цей дарунок – тепле слово,

Щире побажання.

Щоб прожили літ багато,

Не знали стражданя.

Діти виконують пісню «Таточку, татусю, найрідніший мій!»

Сценка

Закортіло татусеві перевірити сина

І дізнатись, як встигає у школі дитина.

- Що стоїш? Чого боїшся підійти до мене?

Дай–но мені свої зошити і неси щоденник.

Подивився у зошити, що й казати не знає:
Одна двійка з-за другої звідти виглядає.
Подивився у щоденник і в наступ на сина:
- Та у тебе тут із співів добре і відмінно.
- Ах ти, - кричить, - лобуряко, -і паска знімає.
-У зошитах повно двійок, а він ще й співає.

Жарти під мелодію «Тече вода каламутна»

1 хлопчик. Тече вода каламутна,
Наш Сергій сьогодні сумутний.
Я не сумутний, а сердитий,
Бо учора був я битий.

2 хлопчик. Била мамка мене з ночі,
Що уроки вчить не хочу,
Що бігаю і гасаю,
За уроки не сідаю.

3 хлопчик. Ой , мамо, не треба бити,
Що урок не хочу вчити,
А бігати швидко треба,
Бо солдатом буду в тебе.

4 хлопчик. Тато лаявся, що на гілці
Я штанами завісився.
Потім впав ще й у калюжу
І прийшов увесь у жужі.

5 хлопчик. Тату, тату, ти не лайся,
Бо порвав штани на гілці.
Я ж до служби готувався,
Як десантник я спускався.

Разом. Тече вода каламутна, всі буваємо ми сумутні,
І сердиті, й неслухняні. Вибачайте, тато й мами.

2-а дитина. Батько розуму навчас,
Мати приголубить.
Ніхто мене так у світі
Як вони не любить.

3-а дитина. Дорогі мами й тата! Хоч ми ще маленькі, та в нас є теж свої бажання. Як інколи хочеться вашої додаткової уваги. І не завжди хочеться відповідати на ваше «Чому?»

Інсценізація «Батьки-чомучки»(за віршем А. Костецького)

Дитина. Ну і мама! Ну і тато!
Наче справжні дошкільнята!
Нічогісінько не знають,-
Смішно і сказати комусь!-
Бо щодня у нас питають
Лиш одне: «чому?» й «чому?»
- Ти чому образив Віку?

- А чому отримав двійку?
- А чому прийшов так пізно?
- А чому в шкарпетках різних?
- Ти чому такий непослух?
- А чому не стелиш постіль?
- Ти чому це вірш не учиш?
- А чому щоденник зник?
- А чому портфель без ручки?
- І чому такий синець?

Дитина. Ох, настане мій кінець!

Не поясниш їм ніколи,

Хоч би й дуже захотів ...

Треба їх віддати до школи ...

Хай питають вчителів!..

Ведуча 1. Наша родина – це не тільки мама й тато. Що то за родина, у якій немає старійшин роду, тобто бабусів і дідусів! Бабуся – берегиня роду, невгамовна трудівниця, її руки не знають спочину ніде і ніколи.

4-а дитина. Чому так багато навколо тепла?

Це ж моя бабусенька його принесла!

Скільки в бабусі сонця, тепла!

Скільки в неї радості, щедрого добра!

5-а дитина. У душі бабусі – почуттів глибінь,

А в очах у неї – неба ніжна синь.

У руках невтомних – праця без кінця,

А в устах ласкавих – мова мудреця!

6-а дитина. Як же не любити бабусю дорогу?

Я перед нею завжди у боргу!

Частівки для бабусь

1-а дівчинка. А моя бабуся мила,

Це вона мене зростила.

Вчить мене усе робити,

Щоб на світі легше жити.

2-а дівчинка. Ми бабусі помагаєм,

Посуд миємо під краном,

Витираєм тарілки

І ... збираєм черепки.

3-а дівчинка. Я своїй бабусі милій

Завжди помагаю,

Усі чашки перебила,

Миски починаю.

4-а дівчинка. Помагала я бабусі –

Поливала квіти,

Довелося потім їй

Всю підлогу мити.

Разом. Ми це свято готували,

В нього душу свою вклали,
Як сподобалось вам,
Плескайте завзято нам.

Ведуча 1. Постійним помічником бабусі є дідусь – господар родини!

7-а дитина. Мій сивий, лагідний дідусю!

Я до землі тобі вклонюся.

За теплоту твою і ласку,

За мудре слово, гарну казку.

8-а дитина. Ти хороший і ласкавий,

Ти привітний, добрий, славний.

Будь здоровий, не хворій,

Мій дідусю дорогий!

(Діти дарують своїм бабусям і дідусям веселий український танок)

Ведуча 2. Мабуть у кожній українській родині люблять жартувати. Якою б засмученою не була людина, та, почувши дотепний жарт, вона обов'язково посміхнеться. Тож і ми трішки пожартуємо.

- Дідусю, купи мені барабан!

- Куди тобі барабана?! Від тебе і так багато галасу!

- Але я обіцяю, що гратиму, коли ти спатимеш.

- У вас зуби є, дідусю? – онучок питає. Дід журливо посміхнувся.

- Вже давно немає.

Це почувши, хлопчентятко зраділо без краю:

- Тоді пряник потримайте, а я пострибаю.

Учитель. Наше свято продовжується. А зараз, дорогі батьки, поринемо з вами у дитинство і трішки позмагаємось. Але не забудьте, ви повинні бути рухливим, активними, завзятими та усміхненими.

Ведуча 1. Першими ми будемо випробовувати наших матусь.

Конкурс «Вгадай дитину по руках»

Ведуча 2. Розвиток дитини починається зі звуків маминої колискової, бабусиних казок. Спробуйте і ви відгадати з якої казки цей герой.

Конкурс «Пантоміма»

Ведуча 1. А зараз конкурс «Танцюють всі»

Скринька «Батьківські клопоти»

- Чи пам'ятаєте Ви, яка була погода, коли народилася дитина?

- Яка вага була у вашої дитини при народженні?

- Хто вибрав ім'я Вашій дитині? Чому назвали дитину саме так?

- Хто частіше вставав до колисочки з немовлям?

- Чи згадаєте колискові, які співали дитині?

- Яке перше слово вимовила дитина?

- У якому віці зробила перші кроки?

- Який перший віршик вивчила?

- Розкажіть цікаву пригоду, яка трапилася з вашою дитиною?

- Коли дитина пішла в перший клас, як це було?

Ведуча 1. Ми всі – український народ, який складається з родин – малих і великих, дружних і працьовитих. Родина це не тільки рідні. Це і наш клас, і наша школа. Родина до родини – народ.

Ведуча 2. А щоб нашому роду не було переводу, потрібно берегти його, шанувати. Сьогоднішнє свято – це освідчення в любові до своєї сім'ї.

9-а дитина. Ми готували вам сюрприз

Старанно і завзято.

Спасибі Вам, що ви прийшли

На це родинне свято.

10-а дитина. Спасибі Вам за те, що Ви

Веселі і привітні!

Спасибі Вам за те, що Ви...

Ви просто є на світі!

1-а дитина.

Хай Бог охороняє Вас від зла

Хай світить сонце і колосяться жита,

Щоб Ви були щасливі і здорові

На многії і многії літа!

Ведуча 1. Усій нашій великій і дружній родині присвячується пісня «**А ми бажаєм вам добра!**»

Ведуча 2. Свій рід потрібно пам'ятати:

Від діда й баба, мами й тата.

Та родовід не тільки треба знати

Їх цінувати й щиро поважати.

Учитель. Ось і підійшла до завершення наша зустріч. Щиро дякую учням за те, що підготували таке цікаве дійство. Дякую Вам, шановні батьки, що Ви сьогодні прийшли на свято і розділили з вашими дітьми найдорожче, що у нас є – радість спілкування. Хай у ваших сім'ях назавжди поселяться любов, повага, достаток, а місточок між вами і дітьми ніколи не зруйнується. Бажаю Вам усім поваги від дітей, любові від батьків, а щастя і здоров'я від Бога!

Література

- 1.Кращі виховні заходи. Сценарії /[упор. О. В. Гноїнська]. – Х.: Ранок, 2011. - 90 с.
2. Наші улюблені свята в школі. Випуск 1. – Х.: Вид. група « Основа», 2007. - 120 с.
3. Виховні години: На допомогу класному керівнику.- Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2010.- 72 с.

